

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 761/2001 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

от 19 март 2001 година

за допускане на доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране (СОУОСО)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³, и в светлината на съвместния проект, одобрен от Помирителния комитет на 20 декември 2000 г.,

като има предвид, че:

(1) Член 2 от Договора предвижда, че една от задачите на Общността е да насърчава устойчивото развитие в цялата Общност, а в Резолюцията от 1 февруари 1993 г.⁴ се подчертава важността на това устойчиво развитие.

(2) В програмата „Към устойчиво развитие“, представена от Комисията и одобрена по отношение на общия ѝ подход с Резолюцията от 1 февруари 1993 г., се подчертава ролята и отговорностите на организациите както за укрепване на икономиката, така и за опазване на околната среда в Общността.

(3) Програмата „Към устойчиво развитие“ изисква да се разшири обхватът на нормативните актове в областта на опазването на околната среда и да се използват пазарни механизми за ангажиране на организациите да възприемат активен подход в тази област, освен да спазват всички съответни нормативни изисквания във връзка с околната среда.

¹ ОВ С 400, 22.12.1998 г., стр. 7 и ОВ С 212 Е, 25.7.2000 г., стр. 1.

² ОВ С 209, 22.7.1999 г., стр. 43.

³ Становище на Европейския парламент от 15 април 1999 г. (ОВ С 219, 30.7.1999 г., стр. 385), потвърдено на 6 май 1999 г. (ОВ С 279, 1.10.1999 г., стр. 253), Обща позиция на Съвета от 28 февруари 2000 г. (ОВ С 128, 8.5.2000 г., стр. 1) и Решение на Европейския парламент от 6 юли 2000 г. (все още не е публикувано в *Официален вестник*). Решение на Европейския парламент от 14 февруари 2001 г. и Решение на Съвета от 12 февруари 2001 г.

⁴ Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки в рамките на Съвета от 1 февруари 1993 г. относно програма на Общността за политика и действия във връзка с околната среда и устойчивото развитие (ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1).

(4) Комисията следва да насърчава последователен подход между разработваните на равнище на Общността законодателни актове в областта на опазването на околната среда.

(5) Регламент (ЕИО) № 1836/93 на Съвета от 29 юни 1993 г. за допускане на доброволно участие на фирми от промишления отрасъл в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране⁵ доказва своята ефективност за насърчаване подобряването на екологичните показатели на промишлеността.

(6) Натрупаният опит по прилагането на Регламент (ЕИО) № 1836/93 следва да се използва за повишаване на възможностите на Схемата на Общността по управление на околната среда и одитиране(СОУОСО) да доведе до подобрене в общите екологични показатели на организациите.

(7) СОУОСО следва да е достъпна за всички организации, които оказват въздействие върху околната среда, като им предоставя средства за управление на тези въздействия и за подобряване на общите им екологични показатели.

(8) Съгласно принципите на субсидиарност и пропорционалност, предвидени в член 5 от Договора, ефективността на СОУОСО за подобряване на екологичните показатели на европейските организации може да се постигне по-добре на равнище Общността. Настоящият регламент се ограничава до осигуряване на еднакво прилагане на СОУОСО в Общността чрез регламентиране на общи правила, процедури и съществени изисквания относно СОУОСО, докато мерките, които могат в достатъчна степен да се осъществяват на национално равнище, се оставят за решаване от държавите-членки.

(9) Организациите следва да се насърчават да участват в СОУОСО доброволно и могат да извлекат допълнителна полза от гледна точка на нормативен контрол, икономии на разходи и обществена представа.

(10) Важно е в СОУОСО да участват малки и средни предприятия, чието участие следва да се насърчава чрез улесняване на достъпа до информация, до съществуващите фондове за помощ и до обществените институции, както и чрез установяване или насърчаване на мерки за техническа помощ.

(11) Предоставената от държавите-членки информация следва да се използва от Комисията за оценяване на необходимостта от разработване на конкретни мерки, насочени към осигуряване на по-широко участие на организации в СОУОСО, по-специално на малки и средни предприятия.

(12) Прозрачността и доверието в организациите, които прилагат системи за управление на околната среда, се повишават, когато тяхната система за управление, програма за одит и екологична декларация са проверени, за да се установи, че отговарят на съответните изисквания на настоящия регламент, и когато

⁵ ОВ L 168, 10.7.1993 г., стр. 1.

екологичната декларация и нейните последващи актуализации са заверени от акредитирани проверяващи по околната среда.

(13) Поради това е необходимо да се гарантира и системно да се повишава компетентността на проверяващите по околната среда чрез осигуряване на независима и неутрална система за акредитация, преквалификация и подходящ надзор на дейността им, за да се гарантира цялостното доверие в СОУОСО. В тази връзка следва да се изгради тясно сътрудничество между националните органи за акредитация.

(14) Организациите следва да се насърчават да изготвят и публично да предоставят периодични екологични декларации, които да предоставят на обществеността и на други заинтересовани страни информация за екологичните им показатели.

(15) Държавите-членки биха могли да създадат стимули за насърчаване на организациите да участват в СОУОСО.

(16) Комисията следва да осигури техническа помощ на страните кандидатки за присъединяване в изграждането на необходимите структури за прилагане на СОУОСО.

(17) В допълнение към общите изисквания на системата за управление на околната среда, СОУОСО отдава специално значение на следните елементи: съблюдаване на законовата уредба, подобряване на екологичните показатели, както и поддържане на външни контакти и участие на работниците.

(18) С цел осигуряване на последователното прилагане на изискванията на СОУОСО в държавите-членки, Комисията следва да адаптира приложенията към настоящия регламент, с изключение на приложение V, да признае европейските и международни стандарти по екологични въпроси, които са от значение за СОУОСО, и да изготви насоки за партньорство със заинтересованите от СОУОСО страни. При изготвянето на тези насоки Комисията следва да отчита политиката на Общността в областта на околната среда, и по-специално законодателството на Общността и, по целесъобразност, поетите международни ангажименти.

(19) Мерките, които са необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на реда за упражняване на предоставените на Комисията правомощия по прилагане⁶.

(20) По целесъобразност, настоящият регламент следва да се преразгледа в светлината на придобития опит след определен период на функциониране.

(21) Европейските институции следва да се стремят да възприемат принципите, залегнали в настоящия регламент.

⁶ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(22) Настоящият регламент заменя Регламент (ЕИО) № 1863/93, който поради това следва да бъде отменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Схема по управление на околната среда и одитиране и нейните цели

1. Създава се Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране, в която се допуска доброволно участие на организации, оттук нататък наричана „СОУОСО”, за оценка и подобряване на екологичните показатели на организациите и за предоставяне на съответна информация на обществеността и други заинтересовани страни.
2. Целта на СОУОСО е да насърчава непрекъснатите подобрения в екологичните показатели на организациите чрез:
 - а) създаване и прилагане от организациите на описаните в приложение I системи за управление на околната среда;
 - б) системна, обективна и периодична оценка на ефективността на тези системи, съгласно приложение I;
 - в) предоставяне на информация за екологичните показатели и открит диалог с обществеността и други заинтересовани страни;
 - г) активно участие на служителите в организацията и подходящо първоначално и последващо обучение, което да дава възможност за активно участие в изпълнението на задачите, посочени в буква а). По тяхно искане участват и представители на служителите.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент:

- а) „политика в областта на околната среда” означава общите цели и принципи на действие на дадена организация по отношение на околната среда, в т.ч. съблюдаване на всички съответни нормативни изисквания във връзка с околна среда, както и ангажимент за непрекъснато подобряване на екологичните

показатели; политиката в областта на околната среда осигурява рамката за набелязване и преразглеждане на цели и задачи в областта на околната среда;

б) „непрекъснато подобряване на екологичните показатели” означава процесът на подобряване, от година на година, на измеримите резултати от системата за управление на околната среда във връзка с управлението на дадена организация на значителните ѝ екологични аспекти въз основа на нейната политика, цели и задачи в областта на околната среда; подобряването на резултатите не е необходимо да се осъществява едновременно във всички сфери на дейност;

в) „екологични показатели” означава резултатите от управлението на екологичните аспекти на дадена организация;

г) „предотвратяване на замърсяването” означава използване на процеси, практики, материали или продукти, чрез които се избягва, намалява или контролира замърсяването, което може да включва рециклиране, преработка, промени в процеси, механизми за контрол, ефективно използване на ресурси и замяна на материали;

д) „екологичен преглед” означава първоначален подробен анализ на екологичните въпроси, въздействие и показатели, които са свързани с дейността на дадена организация (приложение VII);

е) „екологичен аспект” означава елемент от дейността, продуктите или услугите на дадена организация, който може да взаимодейства с околната среда (приложение VI); съществен екологичен аспект е екологичен аспект, който оказва или може да окаже съществено въздействие върху околната среда;

ж) „въздействие върху околната среда” означава всяка неблагоприятна или благоприятна промяна на околната среда, която изцяло или частично е резултат от дейността, продуктите или услугите на дадена организация;

з) „екологична програма” означава описание на предприетите или предвидени мерки (отговорности и средства) за постигането на цели и задачи в областта на околната среда и съответните крайни срокове за тяхното постигане;

и) „екологична цел” означава обща екологична цел, произтичаща от политиката в областта на околната среда, която дадена организация си поставя за задача да постигне, и която по възможност е количествено определена;

к) „екологична задача” означава приложимо за организацията или за части от нея подробно изискване за показателите, по възможност количествено определено, което произтича от екологичните цели и трябва да се определи и изпълни, за да могат да се постигнат тези цели;

л) „система за управление на околната среда” означава частта от общата система за управление, която включва организационната структура, дейностите по планиране, отговорностите, практиките, процедурите, процесите и ресурсите за разработване,

осъществяване, постигане, преразглеждане и поддържане на политиката в областта на околната среда;

м) „екологичен одит” означава управленческо средство, което включва системна, документирана, периодична и обективна оценка на показателите на организацията, на системата за управление и на процесите, които са предназначени да опазват околната среда с цел:

улесняване на управленческия контрол на практиките, които могат да оказват въздействие върху околната среда;

оценка на съответствието с политиката в областта на околната среда, в т.ч. целите и задачите на организацията в областта на околната среда (приложение II);

н) „цикъл на одит” означава периодът от време, през който се извършва одит на всички дейности на дадена организация (приложение II);

о) „одитор” означава физическо лице или екип от лица, които се числят към персонала на организацията или са външни спрямо организацията лица, и които действат от името на висшето ръководство на организацията, поотделно или колективно притежават посочените в приложение II, точка 2.4 компетентности и са достатъчно независими от дейността, която проверяват, за да могат да изразяват обективно мнение;

п) „екологична декларация” означава подробно посочената информация в приложение III, точка 3.2, букви а) до ж);

р) „заинтересована страна” означава физическо лице или група лица, в т.ч. органи, които имат отношение към или са засегнати от екологичните показатели на дадена организация;

с) „система за акредитация” означава система за акредитация и надзор на проверяващите по околната среда, която се управлява от безпристрастна институция или организация, определена или създадена от държавата-членка (акредитационен орган), която разполага с достатъчно ресурси и компетентност, както и с подходящи процедури за изпълнение на определените с настоящия регламент функции на такава система;

т) „организация” означава дружество, корпорация, фирма, предприятие, орган или институция, или част или комбинация от тях, регистрирани или не като юридическо лице на публичното или частното право които имат собствени функции и администрация.

Единицата, която ще се регистрира като организация по СОУОСО, се съгласува с проверяващия по околната среда и, при необходимост, с компетентните органи, като се отчитат насоките на Общността, определени в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, но не излиза извън границите на една държава-

членка. Най-малката единица, която се взема под внимание, е обект. При изключителни обстоятелства, определени от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, единицата, която се взема под внимание за регистрация по СОУОСО, може да бъде по-малка от обект, като например подразделение със собствени функции.

у) „обект” означава целият терен в точно определен географски район, който се намира под управленческия контрол на дадена организация, което включва дейност, продукти и услуги. Това включва цялата инфраструктура, оборудване и материали;

ф) „компетентни органи” означава националните, регионални или местни органи, определени от държавите-членки в съответствие с член 5 да изпълняват посочените в настоящия регламент задачи.

Член 3

Участие в СОУОСО

1. СОУОСО е отворена за участие на всички организации, които са се посветили на подобряване на общите си екологични си показатели.

2. За да се регистрира в СОУОСО, организацията трябва:

а) да извършва екологичен преглед на дейността, продуктите и услугите си в съответствие с приложение VII, в който да се разглеждат съдържащите се в приложение VI въпроси, и в зависимост от резултатите от този преглед, да прилага система за управление на околната среда, която да включва всички изисквания, посочени в приложение I, и по-специално съблюдаване на съответното законодателство в областта на околната среда.

Въпреки това, организациите, които разполагат с призната съгласно изискванията на член 9 сертифицирана система за управление на околната среда, при преминаване към прилагането на СОУОСО не е необходимо да извършват официален екологичен преглед, ако сертифицираната система за управление на околната среда предоставя необходимата информация за определяне и оценка на предвидените в приложение VI екологични аспекти.

б) да извършва или да възлага извършването на екологичен одит в съответствие с изискванията, посочени в приложение II. Целта на одита е да се оценят екологичните показатели на организацията;

в) да изготвя екологична декларация в съответствие с приложение III, точка 3.2. В декларацията се обръща особено внимание на постигнатите от организацията резултати във връзка с поставените екологични цели и задачи и на изискването за

по-нататъшно подобряване на нейните екологични показатели, а също така се отчитат и потребностите от информация на съответните заинтересовани страни;

г) по целесъобразност, екологичният ѝ преглед, система за управление, процедура за одит и екологичната ѝ декларация да се проверят, за да се установи, дали те отговарят на съответните изисквания на настоящия регламент, а екологичната ѝ декларация да бъде заверена от проверяващия по околната среда, за да се гарантира, че отговаря на изискванията на приложение III;

д) да изпрати заверената екологична декларация на компетентния орган на държавата-членка, в която се намира организацията, която желае да бъде регистрирана, а след регистрацията я свежда до знанието на обществеността.

3. За да запази регистрацията си в СОУОСО, организацията трябва:

а) да има система за управление опазването на околната среда и програма за одит в съответствие с изискванията на точка 5.6 от приложение V;

б) ежегодно да изпраща необходимите заверени актуализации на екологичната си декларация на компетентния орган и да ги свежда до знанието на обществеността. Отклонения от честотата, с която се извършват актуализациите, могат да се допускат при обстоятелствата, посочени в насоките на Комисията, приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, по-специално за малки организации и малки предприятия съгласно Препоръка на Комисията 96/280/ЕО⁷, и когато няма функционална промяна в системата за управление на околната среда.

Член 4

Система за акредитация

1. Държавите-членки изграждат система от независими проверяващи по околната среда за акредитация и за надзор на тяхната дейност. За целта държавите-членки могат да използват съществуващи акредитационни институции или посочените в член 5 компетентни органи, или да определят или създадат друг органи с подходящ статут.

Държавите-членки обезпечават такъв състав на тези системи, който да гарантира тяхната независимост и неутралност при изпълнение на техните задачи.

2. Държавите-членки гарантират пълна функционалност на тези системи в срок от 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент.

3. При създаването и ръководството на системите за акредитация, държавите-членки осигуряват провеждането на подходящи консултации със заинтересованите страни.

⁷ ОВ L 107, 30.4.1996 г., стр. 4.

4. Акредитацията на проверяващите по околната среда и надзорът на тяхната дейност се извършва в съответствие с изискванията на приложение V.

5. Акредитираните в една държава-членка проверяващи по околната среда могат да извършват проверки във всяка друга държава-членка в съответствие с изискванията, определени в приложение V. Държавата-членка, в която ще се извършва такава дейност, се уведомява за началната дата на започване на дейността, която подлежи на надзор от системата за акредитация на въпросната държава-членка.

6. Държавите-членки информират Комисията за предприетите мерки по настоящия член и съобщават съответните промени в структурата и процедурите на системите за акредитация.

7. В съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, Комисията насърчава сътрудничеството между държавите-членки, по-специално за да се избягва непоследователност между изискванията на приложение V и критериите, условията и процедурите, които се прилагат от националните органи за акредитация при акредитацията и надзора на проверяващите по околната среда, с оглед осигуряването на последователно качество в дейността на проверяващите по околната среда.

8. Създава се форум, съставен от всички органи за акредитация, с цел предоставяне на Комисията на елементите и средствата за изпълнение на задълженията ѝ съгласно параграф 7. Форумът заседава най-малко веднъж годишно в присъствието на представител на Комисията.

По целесъобразност, форумът разработва насоки по въпроси в областта на акредитацията, компетентността и надзора на проверяващите по околната среда. Изготвените насоки се подлагат на процедурата, предвидена в член 14, параграф 2.

За да се гарантира хармонизирано развитие на функционирането на акредитиращите органи и на процеса на извършване на проверки във всички държави-членки, форумът разработва процедури за задълбочен преглед. Целта на този задълбочен преглед е да гарантира, че системите за акредитация на държавите-членки отговарят на изискванията на настоящия регламент. На Комисията се изпраща доклад за извършените дейности във връзка с прегледа, а тя от своя страна го изпраща за сведение на посочения в член 14, параграф 1 Комитет и го свежда до знанието на обществеността.

Член 5

Компетентни органи

1. В срок от 3 месеца след влизането в сила на настоящия регламент, всяка държава-членка определя компетентния орган, който ще отговаря за изпълнението

на задачите, предвидени в настоящия регламент, по-специално в членове 6 и 7, и информира за това Комисията.

2. Държавите-членки гарантират, че съставът на компетентните органи гарантира тяхната независимост и неутралност, и че компетентните органи последователно прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

3. Държавите-членки разработват насоки, за ползване от компетентните органи, за спиране и заличаване на регистрацията на организации. По-специално, компетентните органи разработват процедури за:

-разглеждане на наблюденията на заинтересованите страни относно регистрираните организации, и

-отказ за регистрация, заличаване или спиране на регистрацията на организации.

4. Компетентният орган отговаря за регистрацията на организациите по СОУОСО. Поради това, той контролира вписването и поддържането на данните за организациите в регистъра.

5. Компетентните органи от всички държави-членки заседават най-малко веднъж годишно в присъствието на представител на Комисията. Целта на тези заседания е да се гарантира съгласуваност на процедурите във връзка с регистрацията на организации по СОУОСО, включително спиране и заличаване на регистрация. Процесът на задълбочен преглед се осъществява от компетентните органи с цел разработване на общо разбиране на практическия им подход по отношение на регистрацията. На Комисията се изпраща доклад за извършените дейности във връзка с прегледа, а тя от своя страна го изпраща за сведение на посочения в член 14, параграф 1 Комитет и го свежда до знанието на обществеността.

Член 6

Регистриране на организациите

Регистрирането на организации се извършва от компетентните органи в следните случаи:

1. Ако компетентен орган

е получил заверена екологична декларация, и
е получил попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочената в приложение VIII минимална информация от организацията, и
е получил евентуално платимата такса за регистрация съгласно член 16, и
въз основа на получените доказателства, и по-специално чрез извършените проучвания при компетентния правоохранителен орган относно съблюдаването от страна на организацията на съответното законодателство в областта на околната среда, е убеден, че организацията отговаря на всички изисквания на настоящия регламент,

той регистрира подалата заявление за това организация и ѝ определя регистрационен номер. Компетентният орган информира ръководството на организацията, че същата фигурира в регистъра.

2. Ако компетентен орган получи надзорен доклад от органа за акредитация, от който е видно, че извършените от проверяващия по околната среда действия не гарантират в достатъчна степен, че подалата заявление организация спазва изискванията на настоящия регламент, се дава отказ за регистрация или регистрацията се спира, в зависимост от случая, до получаване на уверение за съответствие на организацията със СОУОСО.

3. Ако в срок от три месеца след отправянето на съответно искане, организация не представи на компетентния орган:

годишно заверените актуализации на екологичната декларация, или

попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочената в приложение VIII минимална информация от организацията, или

всички съответни такси за регистрация,

регистрацията на организацията се спира или заличава от регистъра, в зависимост от естеството и обхвата на неизправността. Компетентният орган информира ръководството на организацията за основанията за предприетите мерки.

4. Ако въз основа на получени доказателства, компетентният орган по всяко време стигне до заключението, че организацията вече не отговаря на едно или повече условия съгласно настоящия регламент, регистрацията на организацията се спира или заличава от регистъра, в зависимост от естеството и обхвата на неизправността.

Ако компетентен орган е информиран от компетентния правоприлагащ орган за нарушаване от страна на организацията на съответните нормативни изисквания във връзка с опазването на околната среда, той отказва или спира регистрацията на тази организация в регистъра, в зависимост от случая.

5. Отказът за регистрация, спиране или заличаване на регистрацията на организации от регистъра изисква провеждане на консултации със съответните заинтересовани страни с оглед предоставяне на компетентния орган на необходимите доказателствени елементи за вземане на решение. Компетентният орган информира ръководството на организацията за основанията за предприетите мерки и за процеса на обсъждане с компетентния правоприлагащ орган.

6. Отказът и спирането се отменят, ако компетентният орган е получил удовлетворителна информация, че организацията спазва изискванията на СОУОСО, или ако е получил удовлетворителна информация от компетентния

правоприлагащ орган, че нарушението е отстранено, и че организацията е предприела задоволителни мерки, които да гарантират, че то няма да се повтори.

Член 7

Списък на регистрираните организации и проверяващи по околната среда

1. Акредитиращият орган създава, проверява и актуализира списък на проверяващите по околната среда и обхвата на тяхната акредитация в съответните им държави-членки, и директно или чрез националните органи, в зависимост от решението на съответната държава-членка, ежемесечно уведомява Комисията и компетентния орган за промените в този списък.
2. Компетентните органи създават и поддържат списък на регистрираните организации в съответната държава-членка и ежемесечно го актуализират. Компетентните органи, директно или чрез националните органи, в зависимост от решението на съответната държава-членка, ежемесечно уведомяват Комисията за промените в този списък и могат да организират система за обмен на информация по икономически отрасли и сфера на компетентност в мрежата на делегираните местни органи.
3. Регистърът на проверяващите по околната среда и регистрираните в СОУОСО организации се поддържа от Комисията, която го предоставя на разположение на обществеността.

Член 8

Запазен знак

1. Организацияте, които участват в СОУОСО, могат да използват посочения в приложение IV запазен знак, само ако притежават текуща регистрация в СОУОСО. Техническите спецификации относно изобразяването на фирмения знак се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, и се публикуват от Комисията.
2. Организацияте могат да използват запазения знак на СОУОСО в следните случаи:
 - а) върху описаната в точка 3.5 от приложение III заверена информация при обстоятелствата, които са определени в насоките на Комисията, приети съгласно процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, което ще гарантира, че няма да настъпи объркване с екологичните етикети на продуктите (в такъв случай следва да се използва посоченият в приложение IV вариант 2 на запазения знак);
 - б) върху заверените екологични декларации (в такъв случай следва да се използва посоченият в приложение IV вариант 2 на запазения знак);

в) върху бланките на регистрираните организации (в такъв случай следва да се използва посоченият в приложение IV вариант 1 на запазения знак);

г) върху рекламна информация за участието на дадена организация в СОУОСО (в такъв случай следва да се използва посоченият в приложение IV вариант 1 на запазения знак);

д) върху или в реклами на продукти, дейност и услуги само при обстоятелствата, които са определени в насоките на Комисията, приети съгласно процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, което ще гарантира, че няма да настъпи объркване с екологичните етикети на продуктите.

3. Запазеният знак не се използва в следните случаи:

а) върху продукти или техните опаковки;

б) във връзка с твърдения, при които се прави сравнение с други продукти, дейности и услуги.

Въпреки това, като част от оценката, предвидена в член 15, параграф 3, Комисията преценява при кои изключителни обстоятелства може да се използва запазеният знак и приема правила за тези случаи в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, което ще гарантира, че няма да настъпи объркване с екологичните етикети на продуктите.

Член 9

Връзка с европейските и международните стандарти

1. За организациите, които прилагат европейски или международни стандарти по екологични въпроси от значение за СОУОСО, и които с помощта на подходящи процедури за сертификация са сертифицирани като отговарящи на тези стандарти, се счита, че отговарят на съответните изисквания на настоящия регламент, при условие че:

а) стандартите са признати от Комисията, в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2;

б) изискванията за акредитация на сертифициращите органи са признати от Комисията, в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2.

Позоваването на признатите стандарти (включително съответните раздели от СОУОСО, за които се прилагат) и признатите изисквания за акредитация се публикуват в „Официален вестник“ на Европейските общности.

2. За да могат посочените в параграф 1 организации да се регистрират в СОУОСО, заинтересованите организации трябва да докажат пред проверяващия по околната среда, че съблюдават изискванията, които не са включени в признатите стандарти.

Член 10

Връзка с друго законодателство в областта на околната среда в Общността

1. СОУОСО не нарушава разпоредбите на:

а) правото на Общността, или

б) националното законодателство или техническите стандарти, които не са уредени от законодателството на Общността, и

в) задълженията на организациите съгласно това законодателство и стандарти във връзка с осъществяването на екологичен контрол.

2. Държавите-членки следва да преценят как регистрацията в СОУОСО в съответствие с настоящия регламент може да се вземе под внимание при въвеждането и прилагането на законодателство в областта на околната среда, за да се избегне ненужно дублиране на усилия както от страна на организациите, така и от страна на компетентните правоприлагащи органи.

Държавите-членки информират Комисията за предприетите в тази връзка мерки. Комисията изпраща получената от държавите-членки информация на Европейския парламент и на Съвета, веднага щом разполага с нея и най-малко веднъж на три години.

Член 11

Насърчаване участието на организации, по-специално на малки и средни предприятия

1. Държавите-членки насърчават участието на организации в СОУОСО, и по-специално преценяват необходимостта да се гарантира участието на малки и средни предприятия чрез:

улесняване на достъпа до информация, до фондовете за помощ, до обществените институции и до търговете за възлагане на държавни поръчки, без да се нарушават правилата на Общността за възлагане на държавни поръчки,

създаване или насърчаване на мерки за техническа помощ, особено във връзка с инициативи на съответните професионални или местни органи за контакт (напр., местни органи, търговски палати, браншови или занаятчийски сдружения),

гарантиране на разумни такси за регистрация, които да насърчават по-широко участие.

За да се насърчава участието на малки и средни предприятия, включително съсредоточените в добре обособени географски райони, местните органи, с

участието на промишлени сдружения, търговски палати и заинтересовани страни, могат да оказват помощ при определянето на значителните въздействия върху околната среда. След това малките и средните предприятия могат да използват това при разработването на своите екологични програми и при определянето на целите и задачите на системата си за управление СОУОСО. В допълнение, на регионално или национално равнище могат да се разработят програми, насочени към насърчаване участието на малки и средни предприятия, като например прилагане на постепенен подход, който в крайна сметка да доведе до регистрация в СОУОСО. Системата функционира с цел да се избегне ненужната административна тежест за участниците, по-специално за малките организации.

2. С оглед насърчаване участието на организации в СОУОСО, Комисията и другите институции на Общността, както и други държавни органи на национално равнище, следва да обмислят как регистрацията в СОУОСО може да се вземе под внимание, без да се нарушава правото на Общността, при определянето на критерии за техните политики в областта на държавните поръчки.

3. Държавите-членки следва да информират Комисията за предприетите мерки съгласно настоящия член. Комисията изпраща получената от държавите-членки информация на Европейския парламент и на Съвета, веднага щом разполага с нея и най-малко веднъж на три години.

Член 12

Информация

1. Всяка държава-членка предприема подходящи мерки, за да гарантира, че:

а) организациите са информирани за съдържанието на настоящия регламент;

б) обществеността е информирана за целите и главните компоненти на СОУОСО.

Държавите-членки, при необходимост в сътрудничество с промишлените сдружения, организациите на потребителите, организациите за опазване на околната среда, синдикатите и местните институции, по-специално използват професионални издания, местни вестници, кампании за популяризация или всякакви други функционални средства за насърчаване на общата осведоменост за СОУОСО.

2. Държавите-членки информират Комисията за предприетите съгласно настоящия член мерки.

3. Комисията отговаря за популяризирането на СОУОСО на равнище Общност. По-специално, чрез провеждане на консултации с членовете на комитета, посочен в член 14, параграф 1 тя проучва възможността за разпространяване чрез подходящи начини и средства на най-добрата практика.

Член 13

Нарушения

Държавите-членки предприемат подходящи правни и административни мерки в случай на неспазване на разпоредбите на настоящия регламент и ги съобщават на Комисията.

Член 14

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.
 2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от същото решение.
- Посоченият в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО срок се определя на три месеца.
3. Комитетът приема свой правилник за работа.

Член 15

Преразглеждане

1. Комисията преразглежда СОУОСО в светлината на придобития опит по време на нейното функциониране и на развитието в международен мащаб не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент, и при необходимост, предлага на Европейския парламент и на Съвета подходящите изменения и допълнения.
2. Комисията привежда в съответствие всички приложения към настоящия регламент, с изключение на приложение V, съобразно процедурата, предвидена в член 14, параграф 2, в светлината на придобития опит по време на функционирането на СОУОСО и в отговор на определените потребности от насоки относно изискванията на СОУОСО.
3. По-специално, Комисията оценява, в сътрудничество с държавите-членки и не по-късно от 5 години след влизането в сила на настоящия регламент, използването, възприемането и тълкуването, особено от страна на обществеността и другите заинтересовани страни, на запазения знак на СОУОСО и преценява, дали съществува необходимост от преразглеждане на запазения знак и на изискванията за неговото използване.

Член 16

Разходи и такси

1. Може да се създаде система от такси, в съответствие с установения от държавите-членки режим, за направените административни разходи във връзка с процедурите за регистрация на организации и акредитацията и надзора на проверяващите по околната среда, както и други свързани със СОУОСО разходи.
2. Държавите-членки информират Комисията за предприетите съгласно настоящия член мерки.

Член 17

Отмяна на Регламент (ЕИО) № 1836/93

1. Регламент (ЕИО) № 1836/93 се отменя, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент, съобразно разпоредбите на параграф 2 до 5 от настоящия член.
2. Създадените съгласно Регламент (ЕИО) № 1836/93 национални системи за акредитация и компетентни органи остават в сила. Държавите-членки изменят следваните от системите за акредитация и от компетентните органи процедури съобразно съответните разпоредби на настоящия регламент. Държавите-членки гарантират пълното функциониране на тези системи в срок от 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент.
3. Акредитираните в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1836/93 проверяващи по околната среда могат да продължават да упражняват дейността си в съответствие с предвидените в настоящия регламент изисквания.
4. Регистрираните в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1836/93 обекти остават включени в регистъра на СОУОСО. Новите изисквания на настоящия регламент се проверяват при следващата проверка на обекта. Ако следващата проверка следва да се извърши по-рано от 6 месеца след влизането в сила на настоящия регламент, датата на следващата проверка може да се отложи с 6 месеца по споразумение с проверяващия по околната среда и компетентните органи.
5. Разпоредбите на параграфи 3 и 4 се прилагат и за акредитирани проверители и регистрирани обекти в съответствие с член 14 от Регламент (ЕИО) № 1836/93 при условие, че отговорните акредитиращи органи и компетентните органи са съгласни, че проверяващите по околната среда и регистрираните обекти отговарят на всички изисквания на Регламент (ЕИО) № 1836/93 и уведомят за това Комисията.

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в „Официален вестник“ на Европейските общности.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и е пряко приложим във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 март 2001 година

За Европейския парламент:
Председател
N. FONTAINE

За Съвета:
Председател
A. LIND

ПРИЛОЖЕНИЕ I

А. ИЗИСКВАНИЯ НА СИСТЕМАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

Системата за управление на околната среда се прилага съобразно посочените по-долу изисквания (раздел 4 на EN ISO 14001:1996*):

I-A Изисквания на системата за управление на околната среда

I-A.1. Общи изисквания

Организацията създава и поддържа система за управление на околната среда, чиито изисквания са описани в приложението.

I-A.2. Политика в областта на околната среда

Висшето ръководство определя политиката на организацията в областта на околната среда и гарантира, че тя:

- а) е подходяща за естеството, мащаба и екологичното въздействие, което оказват нейната дейност, продукти и услуги;
- б) включва ангажимент за непрекъснато подобряване и предотвратяване на замърсяването;
- в) включва ангажимент за съблюдаване на съответното законодателство и нормативната уредба в областта на околната среда, както и на други изисквания, които организацията е поела ангажимент да спазва;

* Възпроизведеният в настоящото приложение текст на националния стандарт е използван с разрешението на Европейския комитет по стандартизация (ЕКС). Пълният текст на националния стандарт може да се закупи от националните органи по стандартизация, чийто списък е даден в приложението.

- г) осигурява рамката за определяне и преразглеждане на екологични цели и задачи;
- д) е документирана, прилага се и се поддържа, и е сведена до знанието на всички служители;
- е) е на разположение на обществеността.

I-A.3. Планиране

I-A.3.1. Екологични аспекти

Организацията създава и поддържа процедура(и) за определяне на екологичните аспекти на своята дейност, продукти или услуги, които може да контролира и върху които може да се очаква, че ще оказва влияние, за да определи онези от тях, които имат или могат да имат значително въздействие върху околната среда. Организацията гарантира, че при набелязване на екологичните ѝ цели са взети под внимание аспектите, които са свързани с това значително въздействие.

Организацията поддържа актуална тази информация.

I-A.3.2. Законови и други изисквания

Организацията създава и поддържа процедура за определяне и осигуряване на достъп до приложимите за екологичните аспекти на нейната дейност, продукти или услуги законови и други изисквания, които тя е поела ангажимент да спазва.

I-A.3.3. Цели и задачи

Организацията създава и поддържа документирани екологични цели и задачи във всяка съответна служба и на всяко съответно равнище в организацията.

При определяне и преразглеждане на целите си, организацията взема под внимание законовите и други изисквания, значителните екологични аспекти на дейността си, технологичните си възможности, финансовите, оперативните и стопанските изисквания, и становището на заинтересованите страни.

Целите и задачите са съобразени с политиката в областта на околната среда, включително с ангажимента за предотвратяване на замърсяването.

I-A.3.4. Програма(и) за управление на околната среда

Организацията създава и поддържа програма(и) за постигане на своите цели и задачи. Тя включва:

- а) определяне на отговорността за постигане на целите и задачите на всяка съответна служба и на всяко равнище в организацията;
- б) средствата и сроковете за тяхното постигане.

Ако даден проект се отнася за нови разработки и нови или изменени дейности, продукти или услуги, при необходимост програмата(ите) се изменя(т) и допълва(т), за да се гарантира, че управлението на околната среда се прилага за тези проекти.

I-A.4. Прилагане и функциониране

I-A.4.1. Структура и отговорности

За да се улесни ефективното управление на околната среда, се документират и съобщават функциите, отговорностите и органите.

Ръководството осигурява ресурсите, които са от съществено значение за прилагането и контрола на системата за управление на околната среда. Ресурсите включват човешки ресурси и специализирани умения, технология и финансови ресурси.

Висшето ръководство на организацията назначава свой(свои) специален(ни) представител(и), който(които), независимо от другите си отговорности, има(т) определена роля, отговорности и пълномощия да:

- а) гарантира(т) създаването, прилагането и поддържането на изискванията на системата за управление на околната среда в съответствие с настоящия международен стандарт;
- б) докладва(т) пред висшето ръководство за функционирането на системата за управление на околната среда с оглед на нейното преразглеждане и използването на тази информация като основа за усъвършенстване на системата за управление на околната среда.

I-A.4.2. Обучение, съзнание и компетентност

Организацията определя потребностите от обучение. Тя изисква целият персонал, чиято работа може да предизвика значително въздействие върху околната среда, да е преминал подходящо обучение.

Тя създава и поддържа процедури, чрез които да накара своите служители или членове на всяка служба и на всяко равнище да съзнават:

- а) значението на съблюдаването на политиката и процедурите в областта на околната среда и на изискванията на системата за управление на околната среда;
- б) действителните или потенциалните значителни въздействия върху околната среда на трудовата им дейност и екологичните ползи от подобряването на работата на персонала;
- в) функциите и отговорностите си за постигане на съответствие с политиката и процедурите в областта на околната среда и с изискванията на системата за

управление на околната среда, включително изискванията за готовност и реагиране в аварийни ситуации;

г) потенциалните последици при отклоняване от определени работни процедури.

Персоналът, който изпълнява задачи, които могат да предизвикат значителни въздействия върху околната среда, трябва да е придобил необходимата компетентност чрез образование, обучение и/или опит.

I-A.4.3. Комуникация

Във връзка с екологичните аспекти на своята дейност и със системата за управление на околната среда, организацията създава и поддържа процедури за

а) вътрешна комуникация между различните нива и служби на организацията;

б) получаване, документиране и отговаряне на съответни съобщения от външни заинтересовани страни.

Организацията обмисля процесите за външна комуникация по значителните екологични аспекти на дейността си и регистрира всяка свое решение по въпроса.

I-A.4.4. Документация на системата за управление на околната среда

Организацията създава и поддържа информация на хартиен и електронен носител, в която

а) се описват основните елементи на системата за управление и взаимодействието между тях;

б) се съдържат препратки към свързана документация.

I-A.4.5. Контрол на документите

Организацията създава и поддържа процедури за контрол на всички документи, които се изискват от настоящия международен стандарт, за да се гарантира, че

а) могат да бъдат намерени;

б) периодично се преразглеждат, и при необходимост се преработват и утвърждават като целесъобразни от упълномощения за това персонал;

в) текущите варианти на съответните документи са на разположение на всички обекти, в които се осъществява дейност, която е от съществено значение за ефективното функциониране на системата за управление на околната среда;

г) остарелите документи бързо се изтеглят от всички места на издаване и употреба, или са другояче защитени срещу неволна употреба;

д) всички остарели документи, които се пазят за юридически и/или познавателни цели, са подходящи обозначени.

Документацията трябва да е четлива, датирана (с датите на преработка) и лесна за идентифициране, да се поддържа в подреден вид и да се съхранява за определен срок от време. Създават се и се поддържат процедури и отговорности относно създаването и изменението на различните видове документи.

I-A.4.6. Оперативен контрол

Организацията определя онези операции и дейности, които са свързани с определените значителни екологични аспекти в съответствие с нейната политика, цели и задачи. Организацията планира и поддържа тези дейности, за да се гарантира, че те се извършват при определените условия чрез:

а) създаване и поддържане на документирани процедури, които да включват ситуации, при които отсъствието им би могло да доведе до отклонения от политиката, целите и задачите в областта на околната среда;

б) определяне на оперативни критерии в процедурите;

в) създаване и поддържане на процедури, свързани с подлежащите на определяне значителни екологични аспекти на използваните от организацията стоки и услуги и съобщаване на съответните процедури и изисквания на доставчиците и изпълнителите.

I-A.4.7. Готовност и реакция в аварийни ситуации

Организацията създава и поддържа процедури за определяне на потенциалната възможност за настъпване на и реагиране при аварии и аварийни ситуации, както и за предотвратяване и смекчаване на евентуално свързаните с тях въздействия върху околната среда.

При необходимост, организацията преразглежда и преработва процедурите си за готовност и реагиране в аварийни ситуации, по-специално след настъпването на аварии или аварийни ситуации.

По възможност, организацията периодично изпитва тези процедури

I-A.5. Проверка и коригиращи действия

I-A.5.1. Наблюдение и измервания

Организацията създава и поддържа документирани процедури за редовно наблюдение и измерване на ключовите характеристики на извършваните от нея операции и дейности, които могат да имат значително въздействие върху околната среда. Това включва регистриране на информацията за проследяване на

показателите, съответни оперативни проверки и съответствие с екологичните цели и задачи на организацията.

Оборудването за наблюдение се калибрира и поддържа, а записите за този процес се съхраняват съобразно процедурите на организацията.

Организацията създава и поддържа документирана процедура за периодична оценка на съответствието със съответното законодателство и нормативна уредба в областта на околната среда.

I-A.5.2. Несъответствие, коригиращи и превантивни действия

Организацията създава и поддържа процедури за определяне на отговорността и правомощията за разглеждане и проучване на несъответствията, за предприемане на действия за смекчаване на евентуално причинени въздействия и за предприемане и приключване на коригиращи и превантивни действия.

Всички предприети коригиращи или превантивни действия за отстраняване на причините за действителни или потенциални несъответствия са подходящи за мащаба на проблемите и са пропорционални на въздействието върху околната среда, пред което е изправена организацията.

Организацията осъществява и регистрира всички промени в документираните процедури, произтичащи от коригиращите и превантивни действия.

I-A.5.3. Данни

Организацията създава и поддържа процедури за идентифициране, поддържане и разположение на екологичните данни. Тези данни включват данни за обучението и резултатите от извършените одити и преразглеждания.

Екологичните данни трябва да са четливи и да подлежат на идентификация и проследяване до съответната дейност, продукт или услуга. Екологичните данни се съхраняват и поддържат по такъв начин, че да могат лесно да се намират и да са защитени срещу увреждане, влошаване или загуба. Трябва да се определи и документира срокът за тяхното съхранение.

Данните трябва да се поддържат, съобразно системата и организацията, за доказване на съответствие с изискванията на настоящия международен стандарт.

I-A.5.4. Одит на системата за управление на околната среда

Организацията създава и поддържа програма(и) и процедури за периодично провеждане на одит на системата за управление на околната среда с цел:

(а) да се определи дали системата за управление на околната среда съответства или не на планираните мерки за управление на околната среда, включително на изискванията на настоящия международен стандарт; и

е била правилно прилагана и поддържана; и

(б) да се предостави информация на ръководството за резултатите от одита.

Програмата на организацията за провеждане на одити, включително графиците за това, се основават на екологичното значение на съответната дейност и на резултатите от предишни одити. За да са изчерпателни, процедурите за одит трябва да включват обхвата, честота и методологиите за провеждане на одит, както и отговорностите и изискванията за провеждане на одити и за докладване на резултатите от тях.

I-A.6. Преразглеждане от ръководството

На определени от него интервали, висшето ръководство на организацията преразглежда системата за управление на околната среда, за да гарантира, че тя продължава да е подходяща, достатъчна и ефективна. Процесът на преразглеждане от ръководството гарантира събирането на необходимата информация, която да позволява на ръководството да извърши тази оценка. Това преразглеждане се документира.

Преразглеждането от страна на ръководството разглежда евентуалната необходимост от промени в политиката, целите и други елементи на системата за управление на околната среда, съобразно резултатите от одита на системата за управление на околната среда, променящите се обстоятелства и ангажимента за непрекъснато подобряване.

Списък на националните органи по стандартизация

Белгия: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)

Дания: DS (Dansk Standard)

Германия: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

Гърция:

Испания: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

Франция: AFNOR (Association Française de Normalisation)

Ирландия: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

Италия: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

Люксембург: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)

Нидерландия:	NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)
Австрия:	ON (Österreichisches Normungsinstitut)
Португалия:	IPQ (Instituto Português da Qualidade)
Финландия:	SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y.)
Швеция:	SIS (Standardiseringen i Sverige)
Великобритания:	BSI (British Standards Institution)

Б. ВЪПРОСИ, КОИТО СЛЕДВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПОД ВНИМАНИЕ ОТ ОРГАНИЗАЦИИТЕ, КОИТО ПРИЛАГАТ СОУОСО

1. Законово съответствие

Организациите трябва да могат да докажат, че:

- а) са установили и са наясно със задълженията на организацията, произтичащи от цялото съответно законодателство в областта на околната среда;
- б) осигуряват спазването на законодателството в областта на околната среда; и
- в) разполагат с процедури, които дават възможност на организацията постоянно да спазва тези изисквания.

2. Показатели

Организацията трябва да може да докаже, че системата за управление и процедурите за одит са насочени към действителните екологични показатели на организацията по отношение на посочените в приложение VI аспекти. Показателите на организацията спрямо нейните цели и задачи се оценяват като част от процеса на преразглеждане от ръководството. Организацията се ангажира също непрекъснато да подобрява екологичните си показатели. При това действията ѝ могат да се основават на местни, регионални и национални екологични програми.

Средствата за постигане на целите и задачите не могат да се считат за екологични цели. Ако организацията включва един или повече обекти, всеки от обектите, за които се прилага СОУОСО, трябва да спазва всички изисквания на СОУОСО, включително определеното в член 2, буква „б“ непрекъснато подобряване на екологичните показатели.

3. Външни комуникации и връзки

Организациите трябва да могат да докажат открит диалог с обществеността и други заинтересовани страни, включително местни общности и клиенти, във връзка с въздействието на тяхната дейност, продукти и услуги върху околната среда, за да се определят въпросите, които предизвикват загриженост от страна на обществото и други заинтересовани страни.

4. Участие на служителите

В допълнение към изискванията в Раздел А на приложение I, служителите трябва да участват в процеса, насочен към непрекъснато подобряване на екологичните показатели на организацията. За целта следва да се използват подходящи форми на участие, например системата за книга за предложения или групова работа по проекти, или екологични комитети. Организациите трябва да вземат предвид насоките на Комисията за най-добрите практики в областта. По тяхно искане, участват и всички представители на служителите.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ВЪТРЕШНИЯ ЕКОЛОГИЧЕН ОДИТ

2.1. Общи изисквания

Вътрешните одити гарантират, че извършваните от организацията дейности се провеждат в съответствие с установените процедури. Одитът може да установи и евентуални проблеми във връзка с тези процедури или евентуални възможности за подобряването им. Обхватът на провеждания в една организация одит може да варира от одит на обикновена процедура до одит на сложни дейности. С течение на времето всички дейности в конкретна организация са обект на одит. Периодът от време, необходим за провеждането на пълен одит на дейността е известен като цикъл на одит. При малки некомплексни организации е възможен одит на всички дейности едновременно. За тези организации цикълът на одит е интервалът от време между тези одити.

Вътрешните одити се извършват от лица, които са достатъчно независими по отношение на одитираната дейност, за да се гарантира безпристрастно мнение. Те могат да се извършват от служители на организацията или от външни лица (служители от други организации, служители от други отдели на същата организация или от консултанти).

2.2. Цели

В програмата на организацията за одит на околната среда писмено се определят целите на всеки одит или цикъл на одит, включително честотата на одит за всяка дейност.

По-специално, целите трябва да включват оценка на съществуващите системи за управление и определяне на съответствието с политиката и програмата на организацията, което включва съблюдаване на съответните нормативни изисквания в областта на околната среда.

2.3. Обхват

Цялостният обхват на отделните одити или на всеки етап от цикъла на одит, в зависимост от случая, трябва да е ясно определен и изрично да посочва:

обхванатите области;
подлежащите на одит дейности;
екологичните критерии, които следва да се вземат под внимание;
обхванатия от одита период.

Екологичният одит включва оценка на фактическите данни, които са необходими за оценка на показателите.

2.4. Организация и ресурси

За да се постигнат заявените цели, екологичните одити се извършват от лица или групи от лица с подходящи знания в одитираните отрасли и области, включително знания и опит по съответните екологични, управленчески, технически и нормативни въпроси, които са достатъчно обучени и притежават вещина в специфичните умения, които са необходими за извършване на одит. Отделените ресурси и време за одита трябва да отговарят на обхвата и целите на одита.

Висшето ръководство на организацията съдейства за извършване на одита.

Одиторите трябва да са достатъчно независими от дейностите, които одитират, за да могат да правят обективни и безпристрастни оценки.

2.5. Планиране и подготовка на одит

Всеки одит се планира и подготвя, по-специално с цел:

да се гарантира отделянето на подходящи ресурси;
да се гарантира, че всяко лице, което участва в процеса на одит (в т.ч. одитори, ръководство и персонал) разбира своята роля и отговорности.

Подготовката включва запознаване с дейността на организацията и с установената в нея система за управление на околната среда, и преглед на констатациите и заключенията от предишни одити.

2.6. Дейности по одита

Дейностите по одита включват обсъждане с персонала, проверка на условията за работа и на оборудването, както и преглед на документацията, писмените процедури и друга съответна документация, с цел извършване на оценка на екологичните показатели на одитираната дейност, за да се определи дали тя отговаря на приложимите стандарти и нормативни разпоредби или на поставените цели и задачи, и дали съществуващата система за управление на отговорностите в областта на околната среда е ефективна и подходяща. За да се определи ефективността на цялата система за управление, наред с другото следва да се използват проверки на място на съответствието с тези критерии.

В процеса на одит се включват по-специално следните стъпки:

- а) разбиране на системите за управление;
- б) оценка на силните и слабите страни на системите за управление;
- в) събиране на съответни доказателства;
- г) оценка на констатациите от одита;
- д) подготовка на заключенията от одита;
- е) докладване на констатациите и заключенията от одита.

2.7. Докладване на констатациите и заключенията от одита

1. В края на всеки одит и цикъл на одит одиторите изготвят писмен одиторски доклад в подходяща форма и с подходящо съдържание, за да се гарантира пълно и официално представяне на констатациите и заключенията от одита.

Констатациите и заключенията от одита официално се съобщават на висшето ръководство на организацията.

2. Основните цели на писмения одиторски доклад са:

- а) да се документира обхватът на одита;
- б) да се предостави информация на ръководството за състоянието на съответствие с политиката на организацията в областта на околната среда и за постигнатия напредък в тази област;
- в) да се предостави информация на ръководството за ефективността и надеждността на мерките за наблюдение и контрол на въздействието на организацията върху околната среда;
- г) по целесъобразност, да се докаже необходимостта от коригиращи действия.

2.8. Последващи действия след одита

32001R0761-ЦПР-редактиран

Процесът на одит завършва с изготвянето и осъществяването на план за подходящи коригиращи действия.

Трябва да са налице и да функционират подходящи механизми, за да се гарантира, че се предприемат действия въз основа на резултатите от одита.

2.9. Честота на одита

Одит или цикъл на одит, в зависимост от случая, се извършват през интервали не повече от 3 години. Честотата, с която се проверява всяка дейност, е различна в зависимост от:

- а) характера, мащаба и сложността на дейностите;
- б) значението на свързаното с тях въздействие върху околната среда;
- в) важността и спешността на установените при предишни одити проблеми;
- г) историята на проблемите във връзка с околната среда.

По-сложните дейности с по-значително въздействие върху околната среда се подлагат по-често на одит.

Организацията определя своята програма за одит и неговата честота, като взема под внимание насоките на Комисията, приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЕКОЛОГИЧНА ДЕКЛАРАЦИЯ

3.1. Въведение

Целта на екологичната декларация е да се предостави информация на обществеността и други заинтересовани страни за въздействието върху околната среда и екологичните показатели на организацията, както и за тяхното непрекъснато подобряване. Тя е също средство за даване на отговор на установените в резултат на прилагането на приложение I, Раздел Б, точка 3 въпроси, по които проявяват загриженост заинтересованите страни, и които организацията счита за съществени (приложение VI, точка 6.4). Екологичната информация се представя ясно и последователно в печатна форма за онези, които не разполагат с други средства за получаването ѝ. При първата си регистрация, а след това на всеки три години, организацията е длъжна да предоставя подробно описаната в точка 3.2 информация в консолидиран печатен вариант.

Комисията приема насоки относно екологичната декларация в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2.

3.2. Екологична декларация

При първата си регистрация организацията представя екологична информация, като отчита критериите по точка 3.5, наричани екологична декларация, които следва да бъдат заверени от проверяващия по околната среда. След заверяването ѝ, тази информация се представя на компетентния орган, а след това се предоставя на обществеността. Екологичната декларация представлява средство за комуникация и диалог с обществеността и други заинтересовани страни във връзка с екологичните показатели. При съставянето на екологичната декларация организацията отчита потребностите от информация на обществеността и други заинтересовани страни.

Минималните изисквания за тази информация са, както следва:

- а) ясно и недвусмислено описание на организацията, която се регистрира по СОУОСО и обобщено описание на нейната дейност, продукти и услуги, както и на връзките ѝ с евентуални организации-майки, в зависимост от случая;
- б) политиката на организацията в областта на околната среда и кратко описание на системата ѝ за управление на околната среда;
- в) описание на всички значителни преки и косвени екологични аспекти, които обуславят наличието на значителни въздействия на организацията върху околната среда и обяснение на естеството на въздействията във връзка с тези аспекти (приложение VI);
- г) описание на екологичните цели и задачи във връзка със значителните аспекти и въздействия;
- д) обобщение на наличните данни за показателите на организацията спрямо нейните екологични цели и задачи по отношение на значителните ѝ въздействия върху околната среда. Обобщението може да включва цифрово изразени данни за емисиите на замърсители, производството на отпадъци, потреблението на суровини, енергия и вода, шум, както и други аспекти, посочени в приложение VI. Данните следва да позволяват да се извършва годишно сравнение, за да се оцени развитието на екологичните показатели на организацията;
- е) други фактори, касаещи екологичните показатели, включително изпълнението на законови разпоредби във връзка със значителното въздействие върху околната среда;
- ж) име и акредитационен номер на проверяващия по околната среда и датата на заверяване.

3.3. Критерии за докладване на екологичните показатели

Суровите данни, изготвени от система за управление на околната среда, ще се използват по няколко различни начина, за да се покажат екологичните показатели на дадена организация. За целта организациите могат да използват съответни съществуващи показатели, като гарантират, че избраните показатели:

- а) дават точна оценка на показателите на организацията;
- б) са разбираеми и недвусмислени;
- в) позволяват годишно сравнение, за да се оцени развитието на екологичните показатели на организацията;
- г) позволяват сравнение с отраслови, национални или регионални нормали, в зависимост от случая;
- д) позволяват сравнение с нормативни изисквания, по целесъобразност.

3.4. Поддържане на обществено достъпна информация

Организацията актуализира подробно описаната в точка 3.2 информация и ежегодно представя всички промени за заверка от проверяващ по околната среда. Отклонения от честота на извършване на актуализациите може да има при обстоятелствата, определени в насоките на Комисията, приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2. След като бъдат заверени, промените се представят на компетентния орган и се предоставят на разположение на обществеността.

3.5. Публикуване на информацията

Организациите могат да желаят да адресират изготвената от системите им за управление на околната среда информация до различни категории публика или заинтересовани страни и да използват само подбрана информация от екологичната декларация. Всяка публикувана информация от дадена организация може да бъде обозначена със запазения знак на СОУСО при условие, че е заверена от проверяващ по околната среда в уверение на това, че:

- а) е точна и неподвеждаща;
- б) е подкрепена от доказателства и подлежи на проверка;
- в) е уместна и използвана в подходящ контекст или ситуация;
- г) е представителна за общите екологични показатели на организацията;
- д) няма вероятност да доведе до погрешно тълкуване;
- е) е съществена по отношение на общото въздействие върху околната среда,

и в нея се съдържа позоваване на последната екологична декларация на организацията, въз основа на която е съставена.

3.6. Предоставяне на разположение на обществеността

Изготвената информация съгласно точка 3.2, буква „а” до „ж”, която съставлява екологичната декларация на дадена организация и актуализираната информация, посочена в точка 3.4., се предоставят на разположение на обществеността и други заинтересовани страни. Екологичната декларация е обществено достъпна. За целта организациите се насърчават да използват всички налични методи (електронно публикуване, библиотеки и т.н.). Организацията трябва да може да докаже пред проверяващия по околната среда, че всеки, който се интересува от екологичните показатели на организацията може да получи лесен и свободен достъп до информацията, която се изисква съгласно точка 3.2, буква „а” до „ж” и точка 3.4.

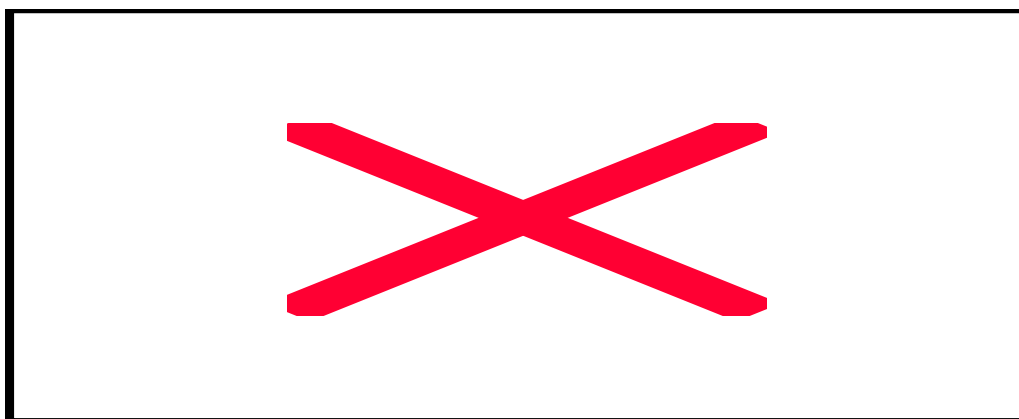
3.7. Местна отчетност

Организациите, които се регистрират в СОУОСО могат да желаят да изготвят една фирмена екологична декларация, която да обхваща няколко различни географски района. Целта на СОУОСО е да се гарантира местна отчетност, като по този начин организациите гарантират, че значителните въздействия върху околната среда на всеки обект са ясно определени и отразени във фирмената декларация.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЗАПАЗЕН ЗНАК

Вариант 1 Вариант 2

СОУОСО

СОУОСО

ЗАВЕРЕНО УПРАВЛЕНИЕ

НА ОКОЛНАТА СРЕДА

РЕГ. №

ЗАВЕРЕНА ИНФОРМАЦИЯ

РЕГ. №

Запазеният знак може да се използва от регистрирана в СОУОСО организация на всеки от 11-те езика, при условие че се използва следната формулировка:

Вариант 1

Датски: „verificeret miljøledelse”

Немски: „geprüftes Umweltmanagement”

Вариант 2

„bekræftede oplysninger”

„geprüfte Information”

Гръцки:

Испански: „Gestión ambiental verificada”

„información validada”

Финландски: „vahvistettu ympäristöasioiden hallinta”

„vahvistettua tietoa”

Френски: „Management environnemental vérifié”

„information validée”

Италиански: „Gestione ambientale verificata”

„informazione convalidata”

Нидерландски: „Geverifieerd milieuzorgsysteem”

„gevalideerde informatie”

Португалски: „gevalideerde informatie”

„informação validada”

Шведски: „Kontrollerat miljöledningssystem”

„godkänd information”

И при двата варианта на запазения знак винаги трябва да се обозначава регистрационният номер на организацията.

Запазеният знак се използва

в три цвята (зелен „Пантон” № 355; жълт „Пантон” № 109; син „Пантон” № 286)

в черен цвят на бял фон, или

в бял цвят на черен фон.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

АКРЕДИТАЦИЯ, НАДЗОР И ФУНКЦИЯ НА ПРОВЕРЯВАЩИТЕ ПО ОКОЛНАТА СРЕДА

5.1. Общи положения

Акредитацията на проверяващите по околната среда се основава на определените в настоящото приложение общи принципи на компетентност. Акредитиращите органи могат да акредитират като проверяващи по околната среда както физически лица, така и организации. Съгласно член 4 процедурните изисквания и подробните критерии за акредитиране на проверяващи по околната среда се определят от националните системи за акредитация в съответствие с тези принципи. Съответствието с тези принципи се гарантира чрез установения в член 4 процес на задълбочен преглед.

5.2. Изисквания за акредитация на проверяващи по околната среда

5.2.1. Изброените по-долу компетентности представляват минималните изисквания, на които трябва да отговаря проверяващият по околната среда, физическо лице или организация:

- а) познаване и разбиране на регламента, общото функциониране на системите за управление на околната среда, издадените от Комисията съгласно член 4 и член 14, параграф 2 съответни стандарти и насоки за ползване на настоящия регламент;
- б) познаване и разбиране на законодателните, нормативни и административни изисквания по отношение на проверяваната дейност;
- в) познаване и разбиране на въпросите в областта на околната среда, включително екологичното измерение на устойчивото развитие;
- г) познаване и разбиране на техническите аспекти на проверяваната дейност, които са от значение за въпросите в областта на околната среда;
- д) разбиране на общото функциониране на проверяваната дейност, за да може да извършва оценка на целесъобразността на системата за управление;
- е) познаване и разбиране на изискванията и методологията за извършване на екологичен одит;
- ж) знания в областта на информационния одит (екологична декларация).

Кандидатът за проверител следва да представи на акредитиращия орган, пред който е подал заявление за акредитация подходящи доказателства за своите познания, съответен опит и технически възможности в гореспоменатите области.

В допълнение, проверяващият по околната среда е независим, по-специално, от одитора или консултанта на организацията, безпристрастен и обективен при изпълнение на своята дейност.

Отделният проверяващ по околната среда или проверяващата организация гарантират, че върху него(нея) или върху организацията и нейните служители не се упражнява търговски, финансов или друг вид натиск, който би могъл да повлияе върху преценката им или да застрашава доверието в тяхната почтеност и независимост на преценка във връзка с дейността им, както и че спазват всички приложими правила в това отношение.

Проверяващият по околната среда разполага с документираните методологии и процедури, включително механизми за качествен контрол и разпоредби за поверителност, във връзка с изискванията за проверка съгласно настоящия регламент.

Когато проверяващият по околната среда е организация, тя разполага и предоставя при поискване органограма на организацията, в която подробно са посочени структурите и отговорностите в рамките на организацията и декларация за нейния правен статут, собственост и средства за финансиране.

5.2.2. Обхват на акредитацията

Обхватът на акредитацията на проверяващите по околната среда се определя съгласно установената с Регламент на Съвета (ЕИО) № 3037/901 класификация на стопанските дейности (кодове по ОНСД). Обхватът на акредитацията се ограничава от компетентността на проверяващия по околната среда. По целесъобразност, обхватът на акредитацията отчита и мащаба и сложността на дейността; това се гарантира чрез надзор.

5.2.3. Допълнителни изисквания за акредитацията на отделни проверяващи по околната среда, които извършват проверки самостоятелно

Отделните проверяващи по околната среда, които извършват проверки самостоятелно, освен че трябва да отговарят на изискванията по точки 5.2.1 и 5.2.2, трябва да притежават:

цялата необходима компетентност за извършване на проверки в областите, за които са акредитирани,
ограничен обхват на акредитация, в зависимост от личната им компетентност.

Съблюдаването на тези изисквания се гарантира чрез оценката, която се извършва преди акредитацията и чрез надзорната роля на акредитиращия орган.

5.3. Надзор на проверяващите по околната среда

5.3.1. Надзор на проверяващите по околната среда от акредитиращия орган, който им е издал акредитацията

Проверяващият по околната среда незабавно информира акредитиращия орган за всички промени, които имат отношение към акредитацията или нейния обхват.

На периодични интервали не повече от 24 месеца се проверява дали проверяващият по околната среда продължава да отговаря на изискванията за акредитация и се следи качеството на извършените проверки. Надзорът може да се състои в проверка в кантората на проверителя, проверки на място в организациите, въпросници, преглед на заверените от проверяващия по околната среда екологични декларации и преглед на доклада за проверка. Надзорът е съразмерен на извършваната от проверяващия по околната среда дейност.

Всяко решение на акредитиращия орган за прекратяване или спиране на акредитацията или за стесняване на обхвата на акредитацията се взема само след като на проверяващия по околната среда е предоставена възможност да бъде изслушан.

5.3.2. Надзор на проверяващи по околната среда, които извършват проверки в държава-членка, различна от тази, в която са получили акредитацията си

¹ ОВ L 293, 24.10.1990 г., стр. 1. Регламент, изменен и допълнен с Регламент (ЕИО) № 761/93 (ОВ L 83, 3.4.1993 г., стр. 1).

Проверяващ по околната среда, акредитиран в дадена държава-членка, най-малко четири седмици преди да започне да извършва проверки в друга държава-членка, уведомява акредитиращия орган на последната държава-членка за:

данните за акредитацията си, компетентност и състав на екипа, по целесъобразност, кога и къде ще се състои проверката: адрес и лица за контакт в организацията, и при необходимост, предприетите мерки за придобиване на юридически и езикови познания.

Акредитиращият орган може да изиска допълнителни пояснения за посочените по-горе необходими юридически и езикови познания.

Тази информация се съобщава преди всяка нова проверка.

Акредитиращият орган не поставя други условия, които биха накърнили правото на проверяващия по околната среда да предоставя услуги в държава-членка, различна от тази, в която е получил акредитацията си. По-специално, не се начисляват дискриминационни такси за уведомление. Също така, акредитиращият орган не използва процедурата за уведомяване, за да забавя пристигането на проверяващия по околната среда. Всяко затруднение за упражняване на надзор на проверяващия по околната среда на съобщената дата трябва да бъде достатъчно обосновано. Ако надзорът предполага разходи, акредитиращият орган може да начислява подходящи такси.

Ако надзорният акредитиращ орган не е удовлетворен от качеството на работа на проверяващия по околната среда, докладът за надзор се изпраща до съответния проверяващ по околната среда, до акредитиращия орган, издал акредитацията, до компетентния орган по местонахождение на проверяваната организация, а в случай на по-нататъшен спор – до форума на акредитиращия орган.

Организациите не могат да отказват правото на акредитиращите органи да упражняват надзор на проверяващия по околната среда чрез пряко наблюдение на работата му в хода на процеса на проверка.

5.4. Функция на проверяващите по околната среда

5.4.1. Функцията на проверяващия по околната среда е да проверява, без да се накърняват изпълнителните правомощия на държавите-членки по отношение на нормативни изисквания:

а) спазването на всички изисквания на настоящия регламент: по целесъобразност, първоначален екологичен преглед, система за управление на околната среда, екологичен одит и резултатите от него, и екологичната декларация;

б) надеждността, достоверността и точността на данните и информацията в:

екологичната декларация (приложение III, точка 3.2 и 3.3),

32001R0761-ЦПР-редактиран

подлежащата на заверяване екологична информация (приложение III, точка 3.4).

По-специално, проверяващият по околната среда по строго професионален начин проверява техническата валидност на първоначалния екологичен преглед, по целесъобразност, или одита, или други извършвани от организацията процедури, без ненужно да дублира тези процедури. Наред с другото, проверяващият по околната среда следва да използва проверки на място, за да определи надеждността на резултатите от вътрешния одит.

5.4.2. По-специално, при първата проверка проверяващият по околната среда проверява дали организацията спазва следните изисквания:

- а) напълно функционираща система за управление на околната среда в съответствие с приложение I;
- б) напълно планирана програма за одит, който вече е започнал в съответствие с приложение II, така че вече да са обхванати най-малко областите с най-значително въздействие върху околната среда;
- в) един приключен преглед от ръководството;
- г) подготовка на екологична декларация в съответствие с приложение III, точка 3.2.

5.4.3. Спазване на законовите разпоредби

Проверяващият по околната среда гарантира, че организацията разполага с процедури за контрол на онези аспекти от дейността ѝ, които са обект на съответно общностно или национално законодателство, и че тези процедури са в състояние да осигуряват спазване на това законодателство. По-специално, проверките на одита предоставят доказателства за способността на съществуващите процедури да осигуряват спазване на законовите разпоредби.

Проверяващият по околната среда не заверява екологичната декларация, ако в хода на процеса на проверка забележи, например чрез проверки на място, че организацията не спазва законовите разпоредби.

5.4.4. Определяне на организацията

При проверка на системата за управление на околната среда и при заверяване на екологичната декларация проверяващият по околната среда гарантира, че съставните части на организацията са недвусмислено определени и съответстват на действителното разделение на дейността. Съдържанието на декларацията ясно включва различните части на организацията, за които се прилага COYOCO.

5.5. Условия за упражняване на дейността на проверяващия по околната среда

5.5.1. Проверяващият по околната среда действа в рамките на своята акредитация въз основа на писмен договор с организацията, в който се определя обхватът на

работата, предоставя се възможност на проверяващия по околната среда да действа по независим професионален начин и организацията се задължава да оказва необходимото сътрудничество.

5.5.2. Проверката включва проверка на документацията, посещение на място, включително разговори с персонала, изготвяне на доклад за ръководството на организацията и решението на организацията по повдигнатите в доклада въпроси.

5.5.3. Документацията, която следва да се провери преди посещението на място, включва основна информация за организацията и осъществяваните в нея дейности, политиката и програмата в областта на околната среда, описание на функциониращата в организацията система за управление на околната среда, данни от извършения екологичен преглед или одит, доклада за този преглед или одит и информация за всички предприети след това коригиращи действия, и проекта за екологична декларация.

5.5.4. Проверяващият по околната среда изготвя доклад за ръководството на организацията. В доклада се посочват:

а) всички въпроси, свързани с извършената от проверяващия по околната среда работа;

б) изходната точка на организацията към прилагане на система за управление на околната среда;

в) въобще, случаи на несъответствие с разпоредбите на настоящия регламент, и по-специално:

технически несъвършенства в екологичния преглед или метода на одит, или системата за управление на околната среда, или всякакъв друг съответен процес, точки на несъгласие с проекта за екологична декларация, заедно с данни за измененията или допълненията, които следва да се нанесат в екологичната декларация,

г) съпоставка с предходните декларации и с оценката за работата на организацията.

5.6. Честота на проверка

Проверяващият по околната среда, съвместно с организацията, съставя програма, която да гарантира извършването на проверка на всички необходими елементи за регистрация в СОУОСО в рамките на период, който не надвишава 36 месеца. В допълнение, на интервали от не повече от 12 месеца, проверяващият по околната среда заверява всяка актуализирана информация в екологичната декларация. Отклонения от честотата, с която се извършват актуализациите, могат да се допускат при обстоятелствата, посочени в насоките на Комисията, приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 2.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЕКОЛОГИЧНИ АСПЕКТИ

6.1. Общи положения

Организацията разглежда всички екологични аспекти на своята дейност, продукти и услуги и въз основа на критерии, които отчитат законодателството на Общността, решава кои нейни аспекти имат значително въздействие, като основа за определяне на нейните екологични цели и задачи. Тези критерии са публично достояние.

Организацията взема под внимание както преките, така и косвените екологични аспекти на своята дейност, продукти и услуги.

6.2. Преки екологични аспекти

Те обхващат дейностите на организацията, над които тя има управленчески контрол и могат да включват, но не се ограничават до:

- а) емисии в атмосферата;
- б) изпускане във води;
- в) избягване, рециклиране, повторна употреба, транспортиране и изхвърляне на твърди и други отпадъци, особено опасни отпадъци;
- г) използване и замърсяване на земи;
- д) използване на природни ресурси и суровини (включително енергия);
- е) местни въпроси (шум, вибрации, мирис, прах, визуална поява и т.н.);
- ж) транспортни въпроси (по отношение на стоки, услуги и служители);
- з) рискове от екологични аварии и въздействия, които произтичат или съществуват вероятност да настъпят вследствие на аварии и потенциални аварийни ситуации;
- и) ефекти върху биологичното разнообразие.

6.3. Косвени екологични аспекти

Вследствие на дейността, продуктите и услугите на дадена организация, могат да са налице значителни екологични аспекти, върху които тя да няма пълен управленчески контрол.

Те могат да включват, но не се ограничават до:

- а) въпроси, свързани с продуктите (проектиране, разработване, опаковане, транспортиране, използване и оползотворяване/изхвърляне на отпадъци);
- б) капитални инвестиции, отпускане на заеми и застрахователни услуги;
- в) нови пазари;
- г) избор и състав на услугите (напр., транспортна или снабдителска дейност);
- д) административни и планови решения;
- е) състав на продуктовата гама;
- ж) екологични показатели и практики на изпълнители, подизпълнители и доставчици.

Организациите трябва да могат да докажат, че са установени значителните екологични аспекти, които са свързани с процедурите им за възлагане на държавни поръчки, и че тези значителни въздействия са взети под внимание в системата за управление. Организацията се стреми да гарантира, че доставчиците и лицата, които действат от нейно име съблюдават политиката на организацията в областта на околната среда в рамките на извършвана дейност по договора.

При тези косвени екологични аспекти организацията обмисля до каква степен може да повлияе върху тях и какви мерки могат да се предприемат за намаляване на тяхното въздействие.

6.4. Значение

Организацията носи отговорност за определянето на критерии за оценка на значението на екологичните аспекти на нейната дейност, продукти и услуги, за да определи кои от тях имат значително въздействие върху околната среда. Разработените от организацията критерии са изчерпателни, подлежащи на независима проверка, възпроизводими и обществено достъпни.

Съображенията при определяне на критериите за оценка на значението на екологичните аспекти на дадена организация могат да включват, но не се ограничават до:

- а) информация за състоянието на околната среда, за да се определят дейностите, продуктите и услугите на организацията, които могат да имат въздействие върху околната среда;
- б) наличните данни на организацията за влаганите материали и енергия, изтичане, отпадъци и емисии от гледна точка на риска;
- в) становища на заинтересованите страни;

г) регламентираните екологични дейности на организацията;

д) снабдителски дейности;

е) проектиране, разработка, производство, разпределение, обслужване, използване, повторно използване, рециклиране и изхвърляне на продуктите на организацията;

ж) дейностите на организацията, които са свързани с най-значителните екологични разходи и екологични ползи.

При оценяване на значението на екологичните аспекти на дейността на организацията, трябва да се мисли не само за условията на нормална работа, но и за условията при пускане и затваряне и за разумно предвидимите аварийни условия. Следва да се отчитат минали, настоящи и планирани дейности.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ЕКОЛОГИЧЕН ПРЕГЛЕД

7.1. Общи положения

Организация, която не е предоставила необходимата информация за определяне и оценка на значителните екологични аспекти съгласно приложение VI, трябва да установи текущото си състояние по отношение на околната среда чрез преглед. Целта следва да бъде разглеждане на всички екологични аспекти на организацията, което да послужи като основа за изграждане на системата за управление на околната среда.

7.2. Изисквания

Прегледът следва да включва пет ключови области:

а) закони, нормативни и други изисквания, които организацията трябва да спазва;

б) определяне на всички екологични аспекти със значително въздействие върху околната среда в съответствие с приложение VI, изразени качествено и количествено, в зависимост от случая, и съставяне на регистър на онези от тях, които са определени за важни;

в) описание на критериите за оценка на значението на въздействието върху околната среда в съответствие с приложение VI, точка 6.4;

г) проучване на всички съществуващи практики и процедури за управление на околната среда;

д) оценка на обратната информация от разследването на предишни аварии.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ИНФОРМАЦИЯ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ

Минимални изисквания

Наименование на организацията:

Адрес на организацията:

Лице за контакт:

Код на дейността по ОНСД:

Брой служители:

Име на проверяващия по околната среда:

Акредитационен номер:

Обхват на акредитация:

Дата на следващата екологична декларация:

Наименование и данни за контакт на компетентния правоприлагащ орган или органи за организацията

Съставено в на .../.../2000 г.

Подпис на представителя на организацията

.....